

demonstrere sit værks betydning i sidste henseende, at foretager en politisk vurdering af de skandinaviske states udenrigspolitik i tiden før, under og efter krigen ud fra kriteriet: har neutralitetspolitikken gavnnet eller skadet »folkenes kamp mod fascismen« og »kampen for international afspænding«. Også hvad dette angår udmærker værket sig ved, at forfatteren forsøger at holde det videnskabelige (erkendelsesmæssige) og det politisk brugbare adskilt.

Bogen er forsynet med personregister; men man savner en forkortelsesliste i tilknytning til litteraturfortegnelsen.

Bent Jensen

Chr. V. Bruun: Danske uniformer. 1845 og 1850. (Forlaget ZAC, fotooptryk 1968). 54 plancher + 50 tekstsider.

Genudgivelsen af Chr. V. Bruuns store uniformsværk er hermed afsluttet. De to bind, der her er slået sammen, gengiver uniformerne efter hørordningerne af henholdsvis 1842 og 1848. Bindet slutter med kortfattede kommentarer og farvebeskrivelser til alle værkets illustrationer.

Vagn Dybdahl

Budde-Lund: Håndskydevåbnenes historie fra krudtets opfindelse og indtil udgangen 1853. 1855. (Forlaget Zac, fotooptryk 1968). 189 s.

Budde-Lunds gamle, men udmærkede bog er her udgivet i fotooptryk. Udgivelsen tager vel nærmest sigte på samlere; men det havde alligevel været rimeligt at indsætte nogle sider om forfatterens levned og forudsætninger. Christopher Budde-Lund, en

af treårskrigen helte, havde nemlig en omfattende indsigt i emnet også praktisk fra tjeneste ved geværfabrikken i Hellebæk. Til dette kommer, at bogens skildringer af produktionen ved en række udenlandske fabrikker bygger på selvsyn fra en udenlandsrejse, som han i 1854 foretog med offentlig støtte. Bortset fra selve beskrivelsen af skydevåbnene rummer bogen derfor også et godt kildestof til teknikerhistorien.

Vagn Dybdahl

Knud Voss: Guldalderens malerkunst. (Nyt Nordisk Forlag, 1968). 254 s.

Det er en lidt fordringsfuld titel, dr. Knud Voss har givet sin nye bog. Uden at det er bebudet i forordet, viser det sig nemlig efterhånden, at bogens emne er enkelte guldaldermalere betragtet som arkitekturalere. Det er – efter en optakt om Abildgaard – Eckersberg, Købke, Constantin Hansen, Jørgen Roed og Rørbye; i en epilog omtales enkelte andre kunstnere, hvis indsats i arkitekturmaleriet ikke var så omfattende.

De danske malere er betragtet ret isoleret. Det er måske nok rimeligt i en ren kunstnerisk vurdering; men for en historiker virker det noget ejendommeligt således at løsrive dem fra deres forbindelser og påvirkninger. Til gengæld er der meget fortjenstfuldt på en udmærket måde redegjort for værkernes tilblivelsesproces, vel det mest nye i værket. Det er i øvrigt velskrevet, selv om enkelte intetsigende karakteristikker (som f. eks. »charmerende«) smutter imellem. For historikeren giver den synsvinkel, dr. Voss betragter guldaldermaleriet under, ofte nye indtryk af disse kunstnere. Illustrationerne er mange og gode.

Vagn Dybdahl